

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/131/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010678
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2021:3819010678.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Noemou Turanovičovou na hlavnom pojednávaní dňa 16. marca 2021 v trestnej veci obžalovaného J. I. takto

rozhodol:

Obžalovaný J. I., nar. X.X.XXXX L. P. P., B. P. Q. - E. X., N. XXX/X, B. Č. Q.Š. - O., Š. B. XXX/XX, C. E. E. I. - X. Y.,

je vinný, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna J. I., nar. XX.XX.XXXX, a rozsudkom Okresného súdu Košice 1 č.k.: 22P/26/2007-24 zo dňa 8.4.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 5.6.2008, bol zaviazaný s účinnosťou od 1.1.2007, prispievať na jeho výživu sumou 1.000 Sk (33,19 eur) mesačne vždy vopred od 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky dieťaťa R. Š.I. a neskôr rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k.: 13P/416/2010-63 - zo dňa 4.2.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.4.2011, bola vyživovacia povinnosť s účinnosťou od 1.9.2010 zvýšená na sumu 60 eur mesačne, vždy vopred do 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky dieťaťa R. Š., plneniu tejto povinnosti sa úmyselne vyhýbal v Prievidzi, v Košiciach ako aj všade tam, kde sa nachádzal, v období od 1.1.2007 až do 16.3.2021 tým, že od 29.7.1992 bol živnostníkom, teda poberal príjem dostačujúci na úhradu výživného, pričom od 24.12.2015 do 31.12.2017 mu živnosť bola pozastavená a následne k 16.8.2018 mu bolo zrušené živnostenské oprávnenie z dôvodu porušenia podmienok ustanovených živnostenským zákonom, následne od 17.8.2018 až doposiaľ je nezamestnaný a nie je evidovaný na úrade práce v evidencii uchádzačov o zamestnanie, teda nemá vážny záujem získať zamestnanie a pracovať, čím zostal dlhovať na výživnom R. Š. okrem uhradených súm 8.205,88 eur sumu vo výške 660 eur,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

tým spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona,

a za to sa
odsudzuje:

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 49 odsek 2 Trestného zákona, k trestu odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného J. I. (ďalej len obžalovaný), vypočul svedkyňu - poškodenú R. Š. (ďalej len poškodená), oboznámil sa s listinnými dôkazmi.

Obžalovaný vypovedal, že mal s poškodenou dohodu, že nebude syna kontaktovať a tak nemusí platiť výživné. V duchu tejto dohody aj postupoval, a teda výživné neplatil. Pôvodne podnikal v stavebníctve, a to až do zrušenia predmetnej živnosti, z dôvodu, ako je to uvádzané v skutkovej vete obžaloby. Od 17.8.2018 si však prácu hľadal, pracoval na rôznych brigádach, pre kolegu, s ktorým predtým spolupracoval. Je poberateľom dôchodku, asi 3 mesiace dozadu pred pojednávaním, ten má vo výške 408,70 eur, z dôchodku mu strhávajú, na bežné výživné 60 eur, na dlh na výživnom po 87,70 eur. On dodatočne uhradil 2.165,19 eur, tak ako je to uvádzané v obžalobe a prevodom z účtu dňa 23.7.2020 sumu 5.680,69 eur. Odvtedy sú mu len strhávané sumy z dôchodku.

Poškodená potvrdila vo svojej výpovedi, že obžalovaný riadne a včas, v období, ako mu to kladie za vinu skutková veta obžaloby, neplnil si vyživovaciu povinnosť, ktorá mu bola určená na dcéru. Uhradil však dodatočne ešte do podania obžaloby sumu 2.165,19 eur a po podaní obžaloby dňa 24.7.2020 sumu 5.680,69 eur. Zaslal jej aj exekútor na jej účet dvakrát sumu 60 eur. Žiadnu dohodu, o ktorej vo výpovedi hovoril obžalovaný, nemali. Neplnenie vyživovacej povinnosti riadne a včas však na dieťa nemalo trvalo nepriaznivé dôsledky.

Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi - rodným listom na č.l. 80, rozsudkom na č.l. 10-11,12-13 z ktorých vyplýva vyživovacia povinnosť obžalovaného na syna J. vo výške od 1.1.2007 - 1.000,- Sk k rukám matky vždy do 15-teho dňa toho - ktorého mesiaca vopred, ako i zvýšenie tejto určenej vyživovacej povinnosti s účinnosťou od 1.9.2010 na sumu 60 eur mesačne, na č.l. 90-202 - listinné dôkazy, preukazujúce existenciu a dobu, odkedy živnosť prevádzkoval, resp. zánik živnostenského oprávnenia obžalovaného z dôvodov konštatovaných podanou obžalobou, neevidenciu jeho osoby ako uchádzača o zamestnanie, listinnými dôkazmi na č.l. 33-49, 57-61, 220-230 - vkladmi hotovosti na účet v banke a poštové poukážky, výpisy z účtu, preukazujúce uhradenie súm výživného spolu vo výške 2.165,19 eur, listinné dôkazy, preukazujúce konanie exekúcie voči obžalovanému na vymoženie pohľadávky ohľadne bežného ako i zameškaného výživného v prospech oprávneného syna J. - upovedomenie o začatí exekúcie na č.l. 87-89, na č.l. 299-301 - vyjadrenie exekútora, potvrdzujúce uhradenie na zameškané výživné sumy 5.680,69 eur, ako i postupné rozúčtované platby od povinného Sociálna poisťovňa dňa 25.9.2020 - 60 eur a 134 eur, odvod oprávnenému - poškodenej bežné výživné dňa 28.9.2020 vo výške 60 eur, 23.10.2020 - 60 eur a 134 eur, odvod oprávnenému - poškodenej bežné výživné dňa 26.10.2020 vo výške 60 eur, 25.11.2020 - 60 eur a 87,70 eur, odvod oprávnenému - poškodenej bežné výživné dňa 26.11.2020 vo výške 60 eur (dňa 25.11.2020 ako výdaj vedená odmena exekútorovi suma 87,70 eur), 23.12.2020 - 60 eur a 87,70 eur, odvod oprávnenému - poškodenej istina, výživné dňa 30.12.2020 vo výške 60 eur (dňa 23.12.2020 ako výdaj vedená odmena exekútorovi suma 87,70 eur), dňa 25.1.2021 vo výške 60 eur a 93,57 eur, odvod oprávnenému - poškodenej istina, výživné 60 eur, dňa 26.1.2021 (dňa 25.1.2021 ako výdaj vedená odmena exekútorovi suma 93,57 eur), dňa 25.2.2021 vo výške 60 eur a 93,57 eur, odvod oprávnenému - poškodenej istina, výživné 60 eur dňa 26.1.2021 (dňa 25.2.2021 ako výdaj vedená odmena exekútorovi suma 93,57 eur).

Vzhľadom na samotnú výpoveď obžalovaného, no predovšetkým na výpoveď poškodenej, ako i oboznámené listinné dôkazy mal súd preukázané, že obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, pretože, hoci mal živnosť, z ktorej poberal príjem, z ktorej mal dostatočný príjem na plnenie si svojej vyživovacej povinnosti, tejto sa nemôže zbaviť prípadným

vyhlásením, že keď sa nebude stretávať s dieťaťom, tak výživné platiť nemusí, výpoveďou matky dieťaťa - poškodenej, mal však súd túto jeho obranu i vyvrátenú, živnosť od 31.12.2017 mal pozastavenú, tá mu pre nesplnenie podmienok živnostenského zákona nakoniec bola až zrušená, teda svojím zavinením sa pripravil o živnosť ako trvalý zdroj príjmov, si svoju vyživovaciu povinnosť riadne a včas neplnil, vyživovaciu povinnosť síce dodatočne čiastočne uhradil, stanovené výživné uhradil sám poukázaním dlžnej sumy, resp. bolo obžalovanému strhávané vykonávanou exekúciou, no nie v plnej sume, riadne a včas, a na výživnom tak ostal dlhovať, napriek uhradenej sume vo výške 8.205,88 eur, sumu 660 eur. Súd obžalovanému ako uhradenú sumu zameškaného výživného nepriznal zrazenú sumu z jeho dôchodku, ktorá bola súdnym exekútorom po jej poukázaní si odvedená ako suma odmeny exekútora v jednotlivé mesiace november 2.020 eur, 87,70 eur, 25.1.2021 suma 93,57 eur, a dňa 25.2.2021 suma tiež 93,57 eur, pretože obžalovaný mal možnosť tieto sumy uhradiť riadne a včas sám, musel a bol si vedomý trov prebiehajúcej exekúcie a trovy exekúcie nemôžu byť, podľa názoru súdu, na ťarchu oprávnenému na vyplatenie výživného. V neposlednom rade i v prípade priznania týchto súm by vznikol na výživnom dlh, nebolo by výživné uhradené v plnej výške, a teda u obžalovaného nenastali účinky účinnej ľútosti v zmysle § 86 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona. Týmto svojím konaním potom má súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy, jednotlivo a súhrnne, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, úvahy, tak po stránke subjektívne ako i objektívnej, naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, 3 písmeno b) Trestného zákona.

Podľa § 62 odsek 1, 2, 3, 4, 5 Zákona o rodine plnenie zákonnej vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič, bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery, je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

Štát má záujem na riadnej výchove nezaopatrených osôb. Neoddeliteľnou súčasťou pre vytvorenie podmienok na riadnu výchovu a výživu je i predpoklad mať dostatok finančných prostriedkov, potrebných na uspokojenie potrieb maloletého dieťaťa. Obžalovaný svojím konaním porušil tento záujem spoločnosti.

Súd sa oboznámil i s listinnými dôkazmi, správami a charakteristikami osobu obžalovaného, z ktorých vyplýva, že na obžalovaného sa hľadí, akoby bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku 1-krát súdne trestaný - odpis registra trestov na č.l. 239 pre inú trestnú činnosť - rozsudkom Okresného súdu Košice 1 sp. zn. 5T/46/2017 zo dňa 30.10.2017, právoplatným dňa 30.10.2017, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu podľa § 278 odsek 1 Trestného zákona, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok, 6 mesiacov. Obžalovaný pred spáchaním danej trestnej činnosti bol postihnutý priestupkovým orgánom za rôzne priestupky - správa z ústrednej evidencie priestupkov na č.l. 238. V mieste bydliska sú o ňom známe evidenčné údaje - správa o povesti na č.l. 237.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac spôsob spáchania činu, jeho následok, obžalovanému súd nepriznal žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, však nevzhladol ani jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Trestného zákona, pretože mu nepriznal priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písmeno m) Trestného zákona - že už bol za trestný čin odsúdený, pretože je nesporné, že pri ukladaní trestu súd musel prihliadnuť a prihliadol na ustanovenie § 49 odsek 2 Trestného zákona, a to skutočnosť, že nemohol obžalovanému ukladať trest odňatia slobody s podmienenečným odkladom, pretože spáchal danú trestnú činnosť v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia vo veci sp. zn. 5T/46/2017, teda u obžalovaného pri ukladaní trestu použil ustanovenia § 38 odsek 2 Trestného zákona, zohľadniac i osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť nápravy, dĺžku doby neplnenia vyživovacej povinnosti, zohľadniac i ostatné okolnosti, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona a pri zohľadnení všetkých týchto okolností dospel k záveru, že na ochranu spoločnosti, no predovšetkým prevýchovu obžalovaného, morálne odsúdenie jeho konania, je dôvodný a spravodlivý trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby za použitia § 38 odsek 2 Trestného

zákona, teda trest v trvaní 20 mesiacov nepodmienečne. Pretože obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, ho na výkon tohto trestu odňatia slobody v zmysle § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd pre uloženie iného, alternatívneho trestu u obžalovaného nemal splnené zákonné podmienky. Potom je súd názoru, že trest uložený obžalovanému môže účelnejšie splniť účel trestu z pohľadu tak individuálnej ako i generálnej prevencie.

Takýto trest súd hodnotil ako zákonný, spravodlivý a primeraný, a preto takýto trest obžalovanému uložil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.